

indtrængende anbefale ærede Medlemmer at give dette Forslag deres Tilslutning og Stemme.

Den højtærede Minister spurgte: Naar de andre Baner deroppe, Helsing—Tisvildeleje-Banen, Hornbæk—Gilleleje-Banen og endelig Banen fra Gilleleje til et Punkt paa Helsing—Tisvildeleje-Banen, kunne klare sig og ere tilfredse, naar de faa Koncession uden at faa noget Statstilskud, hvorfor skal det saa være nødvendigt at Frederiksværk—Hundested-Banen faar det? Ja, Forholdene ere højst forskellige. Helsing—Tisvildeleje-Banen er ikke en Bane, der alene faar Betydning med Hensyn til Transporten af Fisk saaledes som Frederiksværk—Hundested-Banen, men det er en Bane, som baade skulde tjene Fiskeriet og tillige tjene til at udnytte de smukke Arealer, der ligge deroppe, til Bebyggelse. Det er altsaa andre Interesser, som delvis komme med i Spillet, man kan sige Interesser, som ere af den Beskaffenhed, at man maa kunne formode, at Beboerne virkelig ere i Stand til selv at tilvejebringe nogle Penge. Naar vi se, hvorledes Helsingør—Hornbæk-Banen er lykkedes og har betalt sig godt, er der ogsaa al mulig Grund til at tro, at der kan skaffes de fornødne Midler til Veje til at fortsætte fra Hornbæk til Gilleleje og ned til en Helsing—Tisvildeleje-Bane. Det er andre Interesser, der er Tale om deroppe. Men for Frederiksværk—Hundested-Banen er det aldeles givet, at den kan Befolkningen ikke bygge, uden at Staten vil række den en hjælpende Haand. Og naar det af den sidste ærede Taler blev sagt, at naar en Bane skal føres gennem fattige Egne og som her ende paa et Punkt, hvor der bor en fattig Befolkning, saa maatte der ogsaa tages noget Hensyn til det ved det Statstilskud, der skulde ydes, saa kan jeg ikke se andet end, at om noget Sted maatte der netop her ved Forlængelsen fra Frederiksværk til Hundested være al mulig Anledning til at anvende den af Mindretallet foreslaaede Støtte af $\frac{2}{5}$, og jeg skal derfor paa det varmeste anbefale dette Forslag.

Ingvard Jensen: Jeg gaar ud fra, at af de Ændringsforslag, der ere stillede vedrørende Bornholm, bliver det Forslagene Nr. 16 og 17 — der ere stillede af Mini-

steren og tiltraadte af et Flertal i Udvalget —, som kunne ventes at blive vedtagne, medens Forslagene under Nr. 14 og 15, der svare til, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, vel ikke gaa igennem, da det er et Mindretal, der har fastholdt dem. Jeg er naturligvis glad ved det Resultat, man er kommen til, idet vi paa Bornholm derved kunne vente at faa disse 3 Hovedlinier, som vi haabe ville faa stor Betydning for Øen. Men det bedrøver mig alligevel, at det Forslag, som blev vedtaget ved 2den Behandling, gaar ud, navnlig fordi Byen Svaneke rimeligvis vil lide derved. I Almindelighed betragtes det jo som et Gode, som noget, der giver godt Udbytte og Gevinst, at faa en Jernbane anlagt, og det næstbedste, som kommer derefter, er, at ingen lider Skade eller Ulempe derved. Men det sker dog undertiden, og det frygter man for her ved Svaneke, naar den paagældende Banelinie anlægges, uden at Byen faar Forbindelse dermed. Det er meget sandsynligt, at det vil ske, skønt endnu ved man ikke noget sikkert derom. Tanken er til Stede, og derfor vil denne By ikke blive glad ved, at Forslaget faar den Form, der her foreslaas af Ministeren. Imidlertid trøstede den højtærede Minister mig med, at dette blev vel ikke den sidste Jernbanelov, der blev vedtagen, man kunde altsaa leve i Haabet om, at et Anlæg til Svaneke maaske blev det første, der kom efter. Sagen er imidlertid, at efter at vi havde gennemført Banen fra Rønne til Neksø, var Svaneke den første By, der kom med Forslag om Baneanlæg, og dette Forslag blev behandlet i Kommissionen, men er nu gaaet ud. Det vil synes underligt, at Svaneke, som var den første By til at tage Sagen op, nu bliver den sidste, og Byen kan ikke være glad ved dette Resultat. Vi nære da det Haab, at denne By maa blive mellem de første i næste Række, og at Tidsrummet mellem de to Jernbanelove ikke maa blive et saadant, at det virker forstyrrende paa Svanekes økonomiske Stilling.

I det hele maa jeg i høj Grad paa-skønne og takke for den Behandling, Bornholm har faaet ved dette Lovforslag, og jeg haaber, at der i Fremtiden maa raades Bod paa de Savn, der foranlediges derved.